

19: γραπτοὶ κορινθιακοὶ πίνακες· τεμένους Ἀθηνῶν.

των μόνον (τὰ ἐν τῇ εἰκόνι δημοσιεύμενα) διετήρησαν ὅπως δῆποτε τμήματα τῆς ἐπ' αὐτῶν παραστάσεως νοητά. Διετήρησαν δὲ ταῦτα τὰς ἐπ' αὐτῶν γραφὰς ἕνεκα τῆς τεχνικωτέρας αὐτῶν κατασκευῆς, ὑποστάντα τελείαν τὴν ὀπτησιν, ἐνῶ οἱ πίνακες, ὧν ἡ γραφή ἐξηφανίσθη ἢ εἰς οὐδεμίαν ὑπεβλήθησαν ὀπτησιν ἢ εἰς ἕλως ἀτελεῖ τοιαύτην. Ἐκ τῶν τριῶν τεμαχίων τούτων τὸ μείζον, σώζον τὰ δύο περιήπου τρίτα τοῦ πίνακος (μῆκ. 0 15 ὄψ. 0 09) εἰκονίζει πλοῖον πολεμικόν, μεταφέρον ὀπλίτας. Ἐπὶ τῆς πρύμνης κἀθηται ὁ ναύκληρος πηδαλιούχων, ἐν ᾧ πρὸ αὐτοῦ ἴστανται πέντε ὀπλίται (πιθανῶς οὗτοι θὰ ἀνήρχοντο εἰς ὀκτώ) φέροντες κράνη, ἀσπίδας βοιωτικὰς καὶ διπλοῦν δόρυ. Οἱ κωπηλάται δὲν φαίνονται, διότι ὑποτίθεται ὅτι κρύπτονται ὑπὸ τοὺς ὀπλίτας, οἵτινες φυσικῶς δὲν ἠδύναντο νὰ εἶνε συγχρόνως καὶ κωπηλάται. Ἡ παράστασις πλοίων πολεμικῶν ἐπὶ κορινθιακῶν πινάκων δὲν εἶνε ἀσυνήθης¹ εἶνε δὲ καὶ θέμα λίαν

¹ Περὶ Jahrb. 1897 27 ἀρθ. 647 καὶ 654. Ἐπίσης Antik. Denkm. II, 29, ἀρθ. 12 καὶ II H. 4, ἀρθ. 39. 40. Torr. Arch. Anz. der Jahrb. 1895 171.

πρόσφορον δι' ἀναθηματικῶν πίνακα ἐπὶ ναυτικῇ τινι νίκη ἢ καὶ ἐπὶ διασώσει ἐκ ναυαγίου. Ἡ τεχνοτροπία τῆς γραφῆς καὶ ἰδίᾳ ἡ διάταξις τῶν ὀπλιτῶν εἶνε ὁμοία τῇ ἐπὶ τῶν κορινθιακῶν ἀρυβάλλων πρὸς οὓς καὶ χρονολογικῶς οἱ πίνακες οὗτοι σχετίζονται. Τὸ δεύτερον τεμαχίον σώζει τὴν κεφαλὴν μόνον καὶ τὴν χαιτήν λέοντος, ἀπειλητικῶς στρέφοντος πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ πρόσθιον τοῦ σώματος. Ἡ γραφή, ἐν τῇ ἀρχαιότητι τῆς, ἦτο πάντως ἐπιμελεστάτης ἐκτελέσεως καὶ ὁ πίναξ, ἄρτιος, θὰ ἦτο ἐκ τῶν ἀρίστων τῶν γραφικῶν τούτων μνημείων τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης. Τὸ τέταρτον τῶν τεμαχίων τούτων (τὸ ἀριστερὸν ἄνω ἄκρον τοῦ πίνακος) σώζει μόνον τὸ ζατρικιοειδὲς πλαίσιον ἀδήλου εἰκόνος.

Ἄγγελια ζωόμορφα. Εἰς τὰ ἐξ ὀπτηῆς γῆς εὐρήματα ταχτέα καὶ τινὰ μικρὰ ἀγγεῖα ὑπὸ σχῆμα ζώου ἢ πτηνοῦ, ἐνὸς δὲ καὶ εἰς σχῆμα κεφαλῆς ὀπλίτου (**εἰκ. 20**). Τὰ εἰς σχῆματα ζώων (κονικλων, προβάτων, ἵππων) καὶ πτηνῶν (νήσσης) ὧν τινὰ ἐλλιπῆ, εἰσὶ κοινὰ κατασκευάσματα, εὐρί-